

Underbilag 3 til Bilag I.

DET VED LOV AF 28. APRIL 1931
OM PRISAFTALER INDSATTE UDVALG
HOLBERGSGADE 1

København, den 7. Januar 1935.

Til Ministeriet for Handel, Industri og Søfart,

Slotsholmsgade 10, K.

Ved at tilbagesende hoslagte med Ministeriets Skrivelse af 28. November f. A. — J. Nr. 19⁴/29 — modtagne Sag vedrørende Fremskaffelse af Oplysninger til Norge om dansk Lovgivning om Konkurrencereguleringer og andre offentlige Foranstaltninger til Regulering af Næringslivet i Danmark, skal man, for saa vidt angaar Udvalgets Virksomhed i Medfør af Lov af 28. April 1931 om Prisaftaler, til hvilken i øvrigt henvises, udtale følgende:

Udvalget kan ikke paa eget Initiativ anstille Undersøgelser vedrørende Eksistensen af de i Lovens § 1 omhandlede Prisaftaler eller disses Formaal eller Virkning, men saadan Undersøgelses Iværksættelse er betinget af, at der til Udvalget indgaar en skriftlig og motiveret Begæring i Henhold til Lovens § 3, 1ste Stykke, om Prøvelse af en Prisdannelse eller af en utilbørlig Foranstaltning til dennes Hævdelse. Lovens Effektivitet er saaledes i første Række afhængig af, i hvilket Omfang dens Eksistens og Indhold er Offentligheden bekendt.

Ved Udvalgets Undersøgelser af, om en Pris, der er fastlagt af en Sammenlutning af monopolagtig Karakter, maa antages at være aabenbart urimelig, har det navnlig været følt som en Mangel, at Udvalget er henvist til at søge Forholdet oplyst alene ved at afkræve de i Sammenlutningen deltagende Virksomheder Oplysninger om Produktion, Salgsmængde, Regnskaber, Kalkulationer, Prisdifferentiering m. v. og paa Grundlag af et saaledes tilvejebragt Materiale at stille yderligere Spørgsmaal til Klarlæggelse af den paagældende Prisdannelse og den derved opnaaede Avance, medens Udvalget ikke har Hjemmel til selv eller ved Hjælp af sagkyndig Bistand at sikre sig, at de meddelte Oplysninger er rigtige og udtømmende, og ej heller til at tilsige de paagældende Virksomheders Ledere til Afgivelse af mundtlig Forklaring for Udvalget.

Den Fremgangsmaade, Udvalget saaledes maa benytte, er — uanset at Oplysningernes Afgivelse i Vægringstilfælde kan fremtvinges ved Tvangsbøder, jfr. Lovens § 6 — særdeles besværlig og tidtagende og giver ikke tilstrækkelig Sikkerhed med Hensyn til Rigtigheden eller Fuldstændigheden af Bedømmelsesgrundlaget. Man skal herom henvise til Udvalgets Skrivelse af 13. Februar 1934.

Ved Afgørelse af, om en undersøgt Pris (Avance) maa antages at være af en saadan Højde, at Spørgsmaalet, om den er aabenbart urimelig, bør forelægges Domstolene, er Udvalget henvist til et Skøn, hvorved bemærkes, at det ikke kan anses tilstrækkeligt til Forelæggelse for Domstolene, at den paagældende Pris skønnes urimelig, men det maa kræves, at Prisens Urimelighed er aabenbar. Det vil saaledes kun være meget grove Tilfælde af urimelig Prisdannelse, der i Medfør af Loven kan ventes forelagt Domstolene til Paakendelse.

Med Hensyn til Anvendelse af utilbørlige Foranstaltninger til Hævdelse af en af en monopolagtig Sammenlutning fastlagt Pris bemærkes, at det ifølge Affattelsen af Lovens § 1, jfr. § 4, formentlig maa kræves, at den Pris, der søges hævdet ved Foranstaltningen, er aabenbart urimelig, for at Lovens Bestemmelser om dette Forhold kan bringes i Anvendelse.